

Sękocin Stary, dnia 7 października 2019 r.

Jan Kowalczyk
Instytut Badawczy Leśnictwa
Zakład Hodowli Lasu i Genetyki Drzew leśnych
Ul. Braci Leśnej 3, 05-90 Sękocin Stary

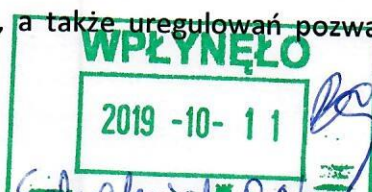
RECENZJA

**osiągnięć dra inż. Jakuba Benedykta Gryza ubiegającego się o nadanie stopnia doktora
habilitowanego w dziedzinie nauk leśnych w dyscyplinie leśnictwo na podstawie
jednotematycznego cyklu publikacji naukowych nt.: „*FUNKCJONOWANIE POPULACJI
DRAPIEŻNYCH PTAKÓW W ZMIENIAJĄCYM SIĘ ŚRODOWISKU*”**

1. Podstawa opracowania recenzji

Podstawę opracowania niniejszej recenzji stanowi pismo (RN-0000-473/2019) Sekretarza Rady Naukowej Instytutu Badawczego Leśnictwa, dr hab. Iwony Skrzecz z dnia 18 września 2019 roku, informujące o powołaniu przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów mojej osoby w funkcji recenzenta do komisji habilitacyjnej dra inż. Jakuba Benedykta Gryza. Rozprawę habilitacyjną stanowi jednotematyczny cykl publikacji, a ocenie poddany został również całokształt dorobku naukowego, organizacyjnego i dydaktycznego Habilitanta.

Do pisma dołączona została rozprawa habilitacyjna złożona z pięciu publikacji zakwalifikowanych przez Habilitanta do jednotematycznego cyklu oraz odpowiednia dokumentacja przygotowana w zgodzie z wymogami stawianymi na etapie ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego, określonych w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 poz. 1789) oraz w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. z 2018 r. poz. 261), a także uregulowań pozwalających dokonać oceny osiągnięcia

Habilitanta w zakresie osiągnięć naukowych i istotnej aktywności naukowej uszczegółowionych w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. Nr 196, poz. 1165), w tym:

- wniosek z dnia 26 kwietnia 2019 r. do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk leśnych, dyscyplinie naukowej leśnictwo,
- kopia dyplomu stwierdzającego posiadanie stopnia naukowego doktora nauk leśnych w zakresie leśnictwa,
- autoreferat o osiągnięciach w działalności: naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej,
- wykaz osiągnięć w działalności naukowo-badawczej w języku polskim,
- kopie publikacji włączonych do jednotematycznego cyklu,
- oświadczenia współautorów prac zbiorowych (wchodzących w skład jednotematycznego cyklu publikacji), określające ich udział indywidualny i wkład w powstanie powyższych publikacji,
- forma elektroniczna wniosku wraz z załącznikami.

2. Skrócona charakterystyka sylwetki Habilitanta

Dr inż. Jakub Benedykt Gryz jest absolwentem kierunku biologia Wydziału Rolnictwa i Biologii SGGW. Studia ukończył w czerwcu 2003 r. Następnie od marca 2004 r. do lutego 2009 r. Habilitant był słuchaczem Dziennego Studium Doktoranckiego na Wydziale Leśnym SGGW. W dniu 5 stycznia 2010 r. na Wydziale Leśnym SGGW uzyskał stopień dra nauk leśnych w zakresie leśnictwa na podstawie rozprawy pt. „Środowiskowe uwarunkowania składu pokarmu i parametrów rozrodu puszczyka *Strix aluco* Linnaeus, 1758”. Promotorem rozprawy był prof. dr hab. Jacek Goszczyński, a recenzentami prof. dr hab. Maciej Luniak oraz dr hab. Michał Wasilewski, prof. nadzw. SGGW.

Od grudnia 2007 r. (od 2010 – adiunkt) dr J.B. Gryz jest pracownikiem Instytutu Badawczego Leśnictwa.

Aktywność naukowo-badawcza dra inż. Jakuba B. Gryza obejmuje głównie problematykę zwierząt i ich środowisko bytowania, a w szczególności zagadnienia związane z:

szeroko pojętą ekologią wybranych drapieżnych ptaków i ssaków, ekologią wiewiórki, wykorzystania analiz wypluwek sów do monitorowania trendów liczebności nietoperzy i owadów, metodami inwentaryzacji zwierzyny łownej, problematyką fragmentacji środowiska przez szlaki komunikacyjne oraz związaną z tym śmiertelności zwierząt kręgowych.

3. Ocena osiągnięcia naukowego oraz pozostałego dorobku naukowego

Aktywność publikacyjna i naukowa Habilitanta koncentruje się na różnych aspektach tematyki ekologii zwierząt zwłaszcza drapieżnych ptaków i ssaków. Zgodnie z opracowanym wykazem recenzowanych publikacji naukowych, jest on autorem bądź współautorem 66 publikacji naukowych (w tym 13 opublikowanych przed doktoratem). Sumarycznie 797 punktów MNiSW (w tym 133 uzyskanych przed doktoratem). Sumaryczny IF tych prac wynosi 24,9, liczba cytowań wg WoS 145 (110 bez autocytowań). Należy podkreślić widoczny wzrost aktywności publikacyjnej Habilitanta w latach 2016-2019. W tym okresie w czasopismach umieszczonych na liście JCR ukazało się 20 Jego współautorskich publikacji.

3.1. Ocena osiągnięcia naukowego

Oceniane osiągnięcie naukowe stanowi cykl pięciu jednotematycznych publikacji pt. „Funkcjonowanie populacji drapieżnych ptaków w zmieniającym się środowisku” łączny impact factor czasopism, w których zostały opublikowane te prace wyniósł 3,744 a łączna liczba punktów MNiSW 103.

1. Gryz J., Krauze-Gryz D. 2018. Density dynamics, diet composition and productivity of sparrowhawk *Accipiter nisus* L. population in central Poland. *Forest Research Papers* 79(3): 245-251; 13 pkt. <https://doi.org/10.2478/frp-2018-0024>

2. Gryz J., Krauze-Gryz D. 2019. Indirect influence of African swine fever outbreak on the Raven (*Corvus corax*) population. *Animals* 9(2), 41; <https://doi.org/10.3390>, IF = 1,654 czasopismo nie znajdowało się listach MNiSW opublikowanych w 26.01.2017 roku, szacowana liczba na podstawie IF: 30 pkt.

3. Gryz J., Krauze-Gryz D. 2019. Pigeon and poultry breeders, friends or enemies of northern goshawk *Accipiter gentilis*? A long term study of the population in central Poland. *Animals*, 9(4), <https://doi.org/10.3390/ani9040141>, IF = 1,654 czasopismo nie znajdowało się na listach MNiSW opublikowanych 26.01.2017 roku, szacowana liczba na podstawie IF: 30 pkt.

4. Gryz J., Krauze-Gryz D. 2019. Common buzzard *Buteo buteo* population in a changing environment, central Poland as a case study. *Diversity* 11(3), 11; <https://doi.org/10.3390/d11030035> czasopismo nie znajdowało się listach MNiSW opublikowanych 26.01.2017, od czerwca 2019 będzie indeksowane przez Web of Science, szacowana liczba 15 pkt.

5. Gryz J., Chojnacka-Ożga L., Krauze-Gryz D. 2019. Long-term stability of tawny owl (*Strix aluco*) population despite varying environmental conditions – a case study from central Poland. *Polish Journal of Ecology* 67: doi10.3161/15052249PJE2019.67.1.006

IF = 0,436; 15 pkt.

Zestawione w jednotematyczny cykl publikacje są współautorskie, udział Habilitanta w ich powstaniu był wyraźnie dominujący i wyniósł 70-80%. Polegał on m. in. na opracowaniu metodyki, przeprowadzeniu badań, przeprowadzeniu analizy wyników i sformułowaniu tekstu. W większości Habilitant publikował wspólnie z Krauze-Gryz D. Nie trudno zauważyć bliski związek ze współautorką, co świadczy o istnieniu międzyinstytucjonalnego zgranego, zespołu badawczego. Badania dotyczyły populacji pięciu gatunków ptaków: krogulca, kruka, jastrzębia, myszołowa i puszczyka. Główne cele badawcze osiągnięcia naukowego moim zdaniem to:

- Charakterystyka zależności pomiędzy badanymi drapieżnikami a środowiskiem ich bytowania.
- Analiza długich serii danych dotyczących liczebności drapieżnych ptaków oraz o szeroko pojętym środowisku ich życia i wyjaśnienia przyczyn zachodzących zmian.

W tym celu oprócz inwentaryzacji wybranych gatunków, analizowano również zestaw wybranych czynników środowiskowych potencjalnie wpływających na badane populacje. Monitorowano: dostępność pokarmu (gryzoni polnych i leśnych, gołębi domowych, drobiu, zwierzyny drobnej, wybranych gatunków krukowatych), warunki meteorologiczne zimą, obfitość owocowania dębów, na podstawie dostępnych danych przeanalizowano zmiany zachodzące w

drzewostanach. Oszacowano również liczebność kun oraz eksperymentalnie zwiększono dostępność miejsc gniazdowych dla puszczyka. Badania prowadzono na terenie Leśnego Zakładu Doświadczalnego SGGW (LZD) w okolicach wsi Rogów. Większość badań zrealizowano w latach 2011-2018, a ich wyniki porównano z analogicznymi danymi literaturowymi. Badania ekologii zwierząt drapieżnych i ich ofiar prowadzono na terenie eksploatowanym wcześniej przez badaczy z SGGW. Habilitant miał więc do dyspozycji ponad 40 letni okres do porównania i analizowania. Czyni to LZD Rogów unikalnym w skali Polski i Europy terenem badawczym. Z drugiej strony badania dotyczą jedynie środowiska centralnej Polski z jego polno-leśnym krajobrazem. Nie odnoszą się natomiast bezpośrednio do terenów o odmiennej specyfice. Moim zdaniem jest to słabym punktem dzieła. Jednak Habilitant komentuje ten fakt i porównuje wyniki z dostępnymi danymi literaturowymi np. z obszaru Puszczy Augustowskiej. Nie oceniam tu samych publikacji, jako takich, które zostały poddane krytyce recenzentów przed opublikowaniem, lecz całość dzieła. Moim zdaniem warsztat badawczy jak i zastosowane metody statystyczne nie odbiegają od standardów przyjętych w podobnych pracach.

Przeprowadzone badania (publikacja nr 1) pozwoliły na porównanie wyników liczebności krogulca i charakterystykę jego środowiska życia. Habilitant wykazał, że w warunkach typowych dla środkowej Polski w latach 2011-2017 stwierdzono obecność średnio 20,1 par lęgowych. Zagęszczenie populacji wynosiło 19,1 pary na 100 km² powierzchni ogólnej i 8,2/10 km² pow. leśnej. W porównaniu do lat 2001-2003, kiedy na badanej powierzchni gniazdowało 16 par tego gatunku, odnotowano 26% wzrost liczebności. Nastąpił spadek antropofobii krogulca. Krogulce wyprowadzały od 1 do 5 młodych, średnio 3,4 w przeliczeniu na parę z sukcesem lęgowym. Spośród drzew gniazdowych dominowały modrzewie (36,9 %) oraz sosny (35,9 %). Średni wiek drzewa gniazdowego wynosił 31 lat. Średnio gniazda były budowane na wysokości 11,7 m. W pokarmie zdecydowanie dominowały ptaki stanowiące 81,5% ofiar i ponad 95% skonsumowanej biomasy. Spośród ptaków zidentyfikowanych do poziomu gatunkowego największy udział pod względem biomasy miał gołąb domowy. Kolejne istotne ofiary to szpak (5,6% ofiar i 9,8% biomasy) i grubodziób (6,3% ofiar i 7,6% biomasy). Częstą ofiarą krogulców były również drozdy stanowiące łącznie ponad 11% skonsumowanej biomasy. Wnioskiem wyływającym z publikacji jest stwierdzenie, że prześladowanie przez ludzi oraz stosowanie DDT doprowadziły do załamania się populacji, a po wyeliminowaniu tych czynników nastąpiła odbudowa populacji krogulca.

W publikacji nr 2, celem badań było określenie wpływu ograniczenia dostępności padliny na populację kruka. Badano liczebność populacji, parametry rozrodu oraz skład pokarmu w okresie lęgowym przed i po wdrożeniu restrykcyjnych procedur zmierzających do powstrzymania rozprzestrzeniania się ASF na zachód Europy. W celu opisania składu pokarmu analizowano wypluwki oraz prowadzono bezpośrednie obserwacje żerujących ptaków. Badania wykazały kluczową rolę padliny zwierząt gospodarskich dla utrzymania populacji kruka w wysokim zagęszczeniu w warunkach terenu silnie przekształconego przez człowieka jak mozaika polno-leśna w środkowej Polsce.

W publikacji nr 3 poszukiwane są czynniki wpływające na dynamikę liczebności jastrzębia. Zebrane dane pozwoliły przeanalizować newralgiczne czynniki środowiskowe (np. dostępność pokarmu, zmiany w strukturze drzewostanów), które mogły wpłynąć na zagęszczenie populacji, parametry rozrodu oraz skład pokarmu. Badania wykazały, że pokarm antropogeniczny (gołębie domowe i drób) odgrywał decydującą rolę w funkcjonowaniu populacji jastrzębia w warunkach mozaiki polno-leśnej, pomimo prześladowania jastrzębi przez hodowców. Ptaki budowały gniazda w małych kompleksach leśnych a większość pokarmu zdobywały w pobliżu zabudowań gospodarskich. W efekcie zmian socjoekonomicznych zachodzących na terenach wiejskich dostępność pokarmu antropogenicznego uległa znaczącemu ograniczeniu, a to wpłynęło na załamanie się liczebności populacji jastrzębia. Jastrzębie nie mogły, zrekompensować utraty pokarmu antropogenicznego. Kolejny raz badania pokazują jak zmiany socjoekonomiczne na wsi wpłynęły na populację drapieżnika, jakim jest jastrząb, zarówno pozytywnie (poprzez zmniejszenie prześladowania odkąd przydomowa hodowla ptaków stała się mniej istotna i popularna) jak i negatywnie (bezpośrednio poprzez silne ograniczenie dostępności gołębi i drobiu oraz pośrednio poprzez intensyfikację rolnictwa skutkującą załamaniem liczebności zwierzyny drobnej). Choć rolnicy wstrzymali prześladowanie jastrzębi nie zrekompensowało to jednak szkód w populacji, jakie wywołało ograniczenie bazy pokarmowej.

W publikacji nr 4 wykorzystując podobną metodykę badań jak w wcześniej omawianych badaniach analizowano liczebność populacji myszołowa i środowiskowe uwarunkowania wpływające na jego ekologię. Autorzy konkludują, że pomimo pozytywnych jak i negatywnych zmian w środowisku, myszołów dobrze przystosował się do tych zmian i pomimo spadku

liczebności norników, jego populacja istotnie wzrosła. Ważnym czynnikiem, który hipotetycznie umożliwił wzrost tej populacji był spadek liczebności jastrzębi, gatunku, który może negatywnie oddziaływać na myszołowa.

Celem publikacji piątej było określenie wieloletniej dynamiki liczebności populacji puszczyka w warunkach zmiennych warunków środowiskowych. Analizowano liczebność w powiązaniu z wybranymi czynnikami środowiskowymi: obfitość owocowania dębów, zmiany liczebności gryzoni na terenach leśnych i polnych, warunki meteorologiczne w zimie i zagęszczenie kun. Wyniki badań udokumentowały stabilność populacji puszczyka w skali 15 lat, bez względu na zmiany dostępności miejsc gniazdowych i innych czynników środowiskowych.

W mojej ocenie przeanalizowana wyżej rozprawa habilitacyjna dra inż. Jakuba B. Gryza w postaci cyklu publikacji nt.: „Funkcjonowanie populacji drapieżnych ptaków w zmieniającym się środowisku”, z punktu widzenia wskaźników bibliometrycznych, jak i wartości naukowej, może stanowić podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. Na uwagę zasługuje kompleksowość podejścia do relacji drapieżnik, środowisko jak i próba wyjaśnienia wzajemnego związku pomiędzy drapieżnikami bytującymi na jednym terytorium w relacji również do aktywności człowieka, jako ważnego elementu środowiska. Moim zdaniem stanowi to o unikalności prezentowanego osiągnięcia.

3.2. Ocena pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych

Dr Jakub B. Gryz w swoim autoreferacie wskazuje siedem zagadnień badawczych, które odgrywały szerszą rolę w prowadzonych przez niego badaniach:

- 1) Ekologia drapieżnych ssaków i ptaków;
- 2) Badania faunistyczne w centralnej i północno-wschodniej Polsce;
- 3) Ekologia wiewiórki pospolitej;
- 4) Badania chiropterologiczne;
- 5) Gospodarka łowiecka;
- 6) Wpływ dróg na zwierzęta kręgowce;

7) Badania entomologiczne

W tej części autoreferatu omówione są publikacje, zrealizowane projekty badawcze i ekspertyzy w szczególności, co do: metodyki, zakresu badań, otrzymanych wyników oraz wynikających z badań wniosków, w odniesieniu do każdego z wydzielonych zagadnień badawczych.

Habilitant zajmował się szeroką tematyką i współpracował z różnymi naukowcami, co świadczy o jego dojrzałości jako badacza i opanowaniu warsztatu. Niewątpliwie jest on cenionym specjalistą w odniesieniu do szeroko pojmowanej ekologii zwierząt związanych z ekosystemami leśnymi a specjalizuje się w grupie drapieżnych ptaków.

Podsumowując, stwierdzam, iż prace Habilitanta stoją na dobrym poziomie, a prace oryginalne zostały opublikowane w dobrych recenzowanych czasopismach oraz wydawnictwach. Natomiast występujące w dorobku Habilitanta opracowania o charakterze utylitarnym wskazują też na istotność wyników badań dr. Jakuba B. Gryza dla gospodarki leśnej. Biorąc pod uwagę całokształt dorobku publikacyjnego stwierdzam, że w pełni spełnia on kryteria ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

4. Ocena pozostałej aktywności badawczej, współpracy międzynarodowej, dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego

Pan dr inż. Jakub B. Gryz od grudnia 2007 roku pracuje w Instytucie Badawczym Leśnictwa. Jednak działalność dydaktyczna w dużej mierze wynika z pracy w SGGW. Działalność organizacyjna Habilitanta polegała na pracy w komisjach IBL, pracy w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych 2007 r. i w 2019 r. Otrzymał 7 nagród Dyrektora IBL począwszy od wyróżnienia rozprawy doktorskiej a skończywszy na Nagrodzie Dyrektora IBL pierwszego stopnia za wyróżniające się liczne publikacje naukowe.

W swoim autoreferacie dr Jakub B. Gryz podaje, że wygłosił bądź był współautorem 20 referatów na międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych. Uczestniczył aktywnie w badaniach, jako wykonawca w dwóch grantach finansowanych przez Narodowe Centrum Nauki i w dwóch finansowanych przez Dyрекcję Generalną Lasów Państwowych (DGLP). Był kierownikiem czterech grantów jednego finansowanego przez DGLP a trzech oraz

IBL. Uczestniczył również w grantach wewnętrznych SGGW pomagając w badaniach. Brał udział w projekcie finansowanym ze środków EEA Grants, NORWAY Grants 2009-2010, (POLFOREX). Do aktywności badawczej Habilitanta zalicza się również pracę w projekcie badawczym finansowanym przez Lasy Miejskie – Warszawa i projekcie społecznym, którego celem była waloryzacja przyrodnicza parków Warszawy.

W ramach działalności dydaktycznej Habilitant prowadził zajęcia kameralne i terenowe ze studentami Wydziału Leśnego w czasie studiów doktoranckich (2004-2009), Rolnictwa i Biologii, Międzywydziałowego Studium Ochrony Środowiska, Międzywydziałowego Studium Biotechnologii (ponad 500 godzin dydaktycznych). Pan Jakub B. Gryz prowadził autorskie wykłady z przedmiotu Ekologia (30h), Ogrody botaniczne i zoologiczne, Zoologia leśna, Zwierzęta w mieście, zajęcia seminaryjne i fakultatywne oraz był recenzentem czterech prac dyplomowych. Jest on również przewodnikiem w Ogrodzie Botanicznym CZRB PAN, i trzykrotnie prowadził zajęcia dla studentów kierunków przyrodniczych. Natomiast, jako uczestnik Równoległego Studium Pedagogicznego SGGW, w ramach praktyk, uczył biologii w XXIII LO im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie.

Na uwagę zasługuje również dorobek popularyzatorski Pana dr. inż. Jakuba B. Gryza. W latach 1999 – 2002 uczestniczył w sześciu audycjach w Polskim Radiu BIS: Bagna Biebrzańskie, Żubr, Wilk, Ryś i żbik, Wymarłe gatunki kręgowców, Ptaki drapieżne. W 2018 roku wystąpił w programie telewizyjnym z cyklu „Prosto z Lasu”. Natomiast w 2019 r. w TVP Warszawa dwa razy wystąpił w cyklu programów Mój pies i inne zwierzaki. Za każdym razem profesjonalnie, a jednocześnie w przystępny sposób przekazywał informacje odnośnie ekologii zwierząt, których środowisko badał w swoich pracach. Jest on również autorem publikacji popularno-naukowych. Prowadził szkolenia i opiekował się dyplomantami realizującymi prace w Samodzielnym Zakładzie Zoologii Leśnej i łowiectwa WL, SGGW. Jest on również od początku 2019 roku promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim pt. „Wpływ zróżnicowanego ryzyka drapieżnictwa ze strony wilka (*Canis lupus*) na zachowanie jelenia szlachetnego (*Cervus elaphus*)”.

Małym cieniem na ocenie pozostałej aktywności kładzie się brak staży w zagranicznych ośrodkach naukowych lub akademickich. Moim zdaniem w przyszłości Habilitant będzie miał niejedną okazję do odbycia takich staży i nie dyskwalifikuje to go w staraniach o stopień naukowy doktora habilitowanego.

5. Wniosek końcowy

Na podstawie analizy dokumentów, stanowiących podstawę oceny merytorycznej osiągnięcia naukowego w postaci jednotematycznego cyklu publikacji dra inż. Jakuba B. Gryza oraz oceny pozostałego dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego stwierdzam, że spełniają one wymagania określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017, poz. 1789) oraz Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. z 2018 r. poz. 261), jak również kryteria określone w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. Nr 196, poz. 1165) stawiane kandydatom do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Oceniana rozprawa zwiększa wiedzę w dyscyplinie leśnictwo, w szczególności w zakresie tematyki ekologii zwierząt zwłaszcza drapieżnych ptaków i ssaków. Dorobek naukowy Habilitanta wnosi zauważalny wkład w rozwój dyscypliny naukowej, w której się on realizuje jako aktywny badacz oraz dowodzi dużej wiedzy teoretycznej i praktycznej, a także dobrego przygotowania do realizacji przyszłych samodzielnych zadań badawczych.

Uwzględniając powyższe, stawiam wniosek o przyjęcie rozprawy habilitacyjnej dra inż. Jakuba Benedykta Gryza nt. „Funkcjonowanie populacji drapieżnych ptaków w zmieniającym się środowisku” oraz wnoszę o nadanie Mu stopnia naukowego doktora habilitowanego.

